

Επίσημη Εφημερίδα

C 32

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

50^ο έτοςΈκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

14 Φεβρουαρίου 2007

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα	Σελίδα
	IV Πληροφορίες	
	ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ	
	Επιτροπή	
2007/C 32/01	Ισοτιμίες του ευρώ	1
	V Γνωστοποιήσεις	
	ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ	
	Επιτροπή	
2007/C 32/02	Κρατική ενίσχυση — Ιταλία — Κρατική ενίσχυση C 1/2004 — Περιφερειακό νόμο αριθ. 9/98 διορθωτικό και με την επέκταση της εκκρεμούσας διαδικασίας C 1/2004 σύμφωνα με το άρθρο 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ — Ανακοίνωση για δημοσίευση στην ΕΕ με γνώμονα το άρθρο 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ ⁽¹⁾	2
2007/C 32/03	Προηγούμενη γνωστοποίηση συγκέντρωσης (Υπόθεση COMP/M.4528 — GSW/MVV/JV) — Υπόθεση υποψήφια για απλοποιημένη διαδικασία ⁽¹⁾	6

EL

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ
ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ
ΕΝΩΣΗΣ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ισοτιμίες του ευρώ ⁽¹⁾

13 Φεβρουαρίου 2007

(2007/C 32/01)

1 ευρώ =

Νομισματική μονάδα	Ισοτιμία	Νομισματική μονάδα	Ισοτιμία
USD δολάριο ΗΠΑ	1,3022	RON ρουμανικό λέι	3,3920
JPY ιαπωνικό γιεν	157,99	SKK ολοβακική κορόνα	34,397
DKK δανική κορόνα	7,4534	TRY τουρκική λίρα	1,8270
GBP λίρα στερλίνα	0,66995	AUD αυστραλιανό δολάριο	1,6811
SEK σουηδική κορόνα	9,1660	CAD καναδικό δολάριο	1,5253
CHF ελβετικό φράγκο	1,6233	HKD δολάριο Χονγκ Κονγκ	10,1756
ISK ισλανδική κορόνα	88,54	NZD νεοζηλανδικό δολάριο	1,8953
NOK νορβηγική κορόνα	8,1110	SGD δολάριο Σιγκαπούρης	2,0068
BGN βουλγαρικό λεβ	1,9558	KRW νοτιοκορεατικό γουόν	1 223,48
CYP κυπριακή λίρα	0,5791	ZAR νοτιοαφρικανικό ραντ	9,4280
CZK τσεχική κορόνα	28,233	CNY κινεζικό γιουάν	10,1131
EEK εσθονική κορόνα	15,6466	HRK κροατικό κούνα	7,3561
HUF ουγγρικό φιορίνι	254,02	IDR ινδονησιακή ρουπία	11 816,81
LTL λιθουανικό λίτας	3,4528	MYR μαλαισιανό ρίγκιτ	4,5577
LVL λεττονικό λατ	0,6965	PHP πέσο Φιλιππινών	63,118
MTL μαλτεζική λίρα	0,4293	RUB ρωσικό ρούβλι	34,3220
PLN πολωνικό ζλότι	3,9100	THB ταϊλανδικό μπατ	44,050

(¹) Πηγή: Ισοτιμίες αναφοράς που δημοσιεύονται από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα.

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ
ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΚΡΑΤΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ — ΙΤΑΛΙΑ

Κρατική ενίσχυση C 1/2004 — Περιφερειακό νόμο αριθ. 9/98 διορθωτικό και με την επέκταση της εκκρεμούσας διαδικασίας C 1/2004 σύμφωνα με το άρθρο 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ**Ανακοίνωση για δημοσίευση στην ΕΕ με γνώμονα το άρθρο 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ**

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2007/C 32/02)

Με επιστολή της 22ας Νοεμβρίου 2006, η οποία αναδημοσιεύεται στην αυθεντική γλώσσα του κειμένου της επιστολής στις σελίδες που ακολουθούν την παρούσα περίληψη, η Επιτροπή κοινοποίησε στην Ιταλία την απόφασή της να διορθώσει και να επεκτείνει το πεδίο της εκκρεμούσας διαδικασίας C 1/2004 βάσει του άρθρου 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ σχετικά με το προαναφερθέν μέτρο.

Τα ενδιαφερόμενα μέρη μπορούν να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σχετικά με το μέτρο για το οποίο η Επιτροπή διορθώνει και επεκτείνει τη διαδικασία εντός προθεσμίας ενός μηνός από την ημερομηνία δημοσίευσης της παρούσας περίληψης και της επιστολής που ακολουθεί, στην εξής διεύθυνση:

European Commission
Directorate-General for Competition
State aid Greffe
B-1049 Brussels,
Αριθ. φαξ: (32-2) 296 12 42

Οι παρατηρήσεις αυτές θα κοινοποιηθούν στην Ιταλία. Το απόρρητο της ταυτότητας του ενδιαφερόμενου μέρους που υποβάλλει τις παρατηρήσεις μπορεί να ζητηθεί γραπτώς, με μνεία των σχετικών λόγων.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Το καθεστώς ενίσχυσης N272/98 εγκρίθηκε το 1998 και προβλέπει επιχορηγήσεις για τη διευκόλυνση αρχικών επενδύσεων στον ξενοδοχειακό τομέα στην περιφέρεια της Σαρδηνίας στην Ιταλία.

Μετά την έγκριση του καθεστώτος, οι ιταλικές αρχές ενέκριναν διατάξεις εφαρμογής με διάφορες διοικητικές αποφάσεις, ειδικότερα με το διάταγμα αριθ. 285/99, την deliberazione αριθ. 33/4 της 27ης Ιουλίου 2000 και την deliberazione αριθ. 33/6 της 27ης Ιουλίου 2000 που συνυπάρχει με την deliberazione 33/4. Το διάταγμα αριθ. 285/99 και η deliberazione αριθ. 33/6 δεν κοινοποιήθηκαν στην Επιτροπή.

Σύμφωνα με τις διοικητικές αποφάσεις αριθ. 285/99 και αριθ. 33/6, είναι δυνατή η χορήγηση ενίσχυσης σε επενδύσεις που έχουν ξεκινήσει πριν από την ημερομηνία υποβολής της σχετικής αίτησης.

Μετά από καταγγελία, κατά παράβαση των διατάξεων για τις εθνικές περιφερειακές ενισχύσεις, χορηγήθηκε ενίσχυση για επενδύσεις χωρίς να έχει υποβληθεί σχετική αίτηση πριν από την έναρξη των εργασιών του σχεδίου, στις 3 Φεβρουαρίου 2004, η Επιτροπή αποφάσισε να κινήσει την επίσημη διαδικασία εξέτασης «Καταχρηστική εφαρμογή της κρατικής ενίσχυσης N 272/98 — Απόφαση κίνησης της διαδικασίας του άρθρου 93 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ» (υπόθεση C 1/2004).

ΛΟΓΟΙ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΠΕΚΤΑΣΗ ΤΗΣ
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ

Κατά την εξέταση της ενίσχυσης, η Επιτροπή επικέντρωσε την ανάλυσή της στο γεγονός ότι ουδέποτε της γνωστοποιήθηκαν δύο από τις προαναφερόμενες διατάξεις εφαρμογής· μάλιστα, μια από τις σημαντικότερες διατάξεις, η deliberazione αριθ. 33/6, δεν αναφέρεται καν στην απόφαση για την κίνηση της διαδικασίας.

Αξίζει να σημειωθεί ότι οι τουλάχιστον 28 περιπτώσεις κατά τις οποίες υποστηρίχθηκε ότι η ενίσχυση χορηγήθηκε κατά παράβαση της αρχής της αναγκαιότητας, πρέπει να αποδοθούν στην *deliberazione* αριθ. 33/6 και όχι στην *deliberazione* αριθ. 33/4, όπως είχε αναφερθεί εσφαλμένα στην απόφαση για κίνηση της επίσημης διαδικασίας εξέτασης. Στην *deliberazione* αριθ. 33/6 «Μεταβατικοί κανόνες για το πρώτο bando» αναφέρεται ότι, κατ' εξαίρεση για την πρώτη πρόσκληση υποβολής αιτήσεων, οι δαπάνες για εργασίες οι οποίες προέκυψαν μετά τις 05/04/98 (ημερομηνία έναρξης ισχύος του περιφερειακού νόμου αριθ. 9/98) είναι επιλέξιμες για ενίσχυση.

Εξάλλου, στην απόφαση για την κίνηση της επίσημης διαδικασίας εξέτασης γίνεται λόγος για καταχρηστική εφαρμογή εγκεκριμένου καθεστώτος ενίσχυσης, κατά την έννοια του άρθρου 16 του διαδικαστικού κανονισμού. Ωστόσο, το άρθρο 16 θεωρείται ότι αναφέρεται κατά κανόνα σε καταστάσεις κατά τις οποίες ο δικαιούχος εγκεκριμένης ενίσχυσης εφαρμόζει την ενίσχυση κατά παράβαση των όρων της απόφασης για χορήγηση της μεμονωμένης ενίσχυσης ή της σύμβασης της ενίσχυσης. Το άρθρο 16 δεν θεωρείται ότι καλύπτει περιπτώσεις κατά τις οποίες ένα κράτος μέλος, τροποποιώντας υφιστάμενο καθεστώς ενίσχυσης, δημιουργεί νέα, παράνομη ενίσχυση (άρθρο 1 στοιχεία γ) και στ) του διαδικαστικού κανονισμού).

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

Στο πλαίσιο των κατευθυντηρίων γραμμών για τις εθνικές περιφερειακές ενισχύσεις⁽¹⁾ (εφεξής «οι κατευθυντήριες γραμμές») απαιτείται να υπάρχει πρόβλεψη στα καθεστώτα ενίσχυσης ότι η αίτηση για ενίσχυση πρέπει να υποβάλλεται πριν από την έναρξη των εργασιών για τα σχέδια (σημείο 4. 2).

Η υποχρέωση αυτή περιλαμβάνεται επίσης στην απόφαση της Επιτροπής του 1998 για την έγκριση του καθεστώτος, στην οποία αναφέρεται ότι οι δικαιούχοι πρέπει να έχουν συμπληρώσει αίτηση χορήγησης ενίσχυσης πριν από την έναρξη των εργασιών του σχεδίου.

Οι προαναφερόμενες διοικητικές αποφάσεις επιτρέπουν τη χορήγηση ενίσχυσης σε σχέδια που άρχισαν να εφαρμόζονται πριν από την ημερομηνία εφαρμογής της ενίσχυσης. Ως εκ τούτου, κρίνεται ότι οι ιταλικές αρχές δεν συμμορφώθηκαν με την απόφαση της Επιτροπής του 1998 αλλά ούτε και με τις απαιτήσεις που περιλαμβάνονται στις κατευθυντήριες γραμμές.

Κατά την άποψη της Επιτροπής, ενδεχομένως υπονομεύθηκαν τα κίνητρα που δημιουργεί η ενίσχυση, καθώς δεν υποβλήθηκε αίτηση χορήγησης ενίσχυσης πριν από την έναρξη των εργασιών για την εφαρμογή του σχεδίου. Η Επιτροπή θεωρεί ότι η συγκεκριμένη ενίσχυση, η οποία δεν χορηγήθηκε στο πλαίσιο υφιστάμενου καθεστώτος ενίσχυσης και χωρίς εκ των προτέρων κοινοποίηση στην Επιτροπή, συνιστά παράνομη ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 1 στοιχείο στ) του κανονισμού αριθ. 659/99, έχει δε αμφιβολίες όσον αφορά τη συμβατότητα της ενίσχυσης που χορηγήθηκε σε επενδυτικά σχέδια τα οποία ξεκίνησαν πριν από την ημερομηνία εφαρμογής της ενίσχυσης.

Εξάλλου, καθώς η ενίσχυση δεν λειτουργεί ως κίνητρο, θα πρέπει να θεωρείται ενίσχυση λειτουργίας η οποία αποσκοπεί αποκλειστικά στην ανακούφιση επιχειρήσεων από το σύννηδες επιχειρηματικό τους κόστος. Σύμφωνα με το σημείο 4.15 των κατευθυντηρίων γραμμών, αυτό το είδος ενισχύσεων κανονικά απαγορεύεται. Ωστόσο, μπορούν να χορηγούνται κατ' εξαίρεση σε περιφέρειες που είναι επιλέξιμες για την παρέκκλιση του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο α), όπως συμβαίνει επί του παρόντος στη Σαρδηνία, υπό τις ακόλουθες προϋποθέσεις: (i) εφόσον δικαιολογείται λόγω της συμβολής της στην περιφερειακή ανάπτυξη και λόγω του χαρακτήρα της, και (ii)

εφόσον το ύψος της είναι ανάλογο με τα προβλήματα που καλείται να αντιμετωπίσει. Ωστόσο, στο παρόν στάδιο της διαδικασίας, οι ιταλικές αρχές δεν μπόρεσαν να αποδείξουν την ύπαρξη ή τη σημασία τέτοιων προβλημάτων.

Για τους λόγους αυτούς, στο παρόν στάδιο της διαδικασίας η Επιτροπή αμφιβάλει εάν η ενίσχυση μπορεί να θεωρηθεί συμβίβασιμη με την κοινή αγορά.

ΚΕΙΜΕΝΟ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

«La Commissione La informa che ha deciso, dopo ulteriori indagini, di rettificare ed estendere l'ambito del procedimento in corso C 1/2004 ai sensi dell'articolo 88, paragrafo 2 del trattato CE.

1. PROCEDIMENTO E ANTEFATTI

1. Il 21 febbraio 2003 la Commissione ha ricevuto una denuncia (lettera A/31409, registrata come CP 15/2003) riguardante l'applicazione abusiva di un regime di aiuti a finalità regionale in favore dell'industria alberghiera italiana (Regione Sardegna), approvato dalla Commissione nel 1998 (N 272/98)⁽²⁾.
2. Con lettera del 26 febbraio 2003 (D/51355), la Commissione ha richiesto chiarimenti alle autorità italiane. Con lettera del 28 marzo 2003 la Commissione ha accettato di prorogare per i termini per la comunicazione delle informazioni. Con lettera del 22 aprile 2003 (A/33012 del 28 aprile 2003), le autorità italiane hanno trasmesso alla Commissione le informazioni richieste.
3. Secondo l'autore della denuncia, nell'ambito del suddetto regime di aiuti sono state concesse agevolazioni a investimenti per i quali non era stata presentata domanda di aiuto prima dell'inizio dell'esecuzione del progetto, in violazione delle norme sugli aiuti di Stato a finalità regionale.
4. Il regime di aiuti N 272/98 prevedeva sovvenzioni da destinare a investimenti iniziali nell'ambito dell'industria alberghiera italiana (Regione Sardegna). Tale regime era stato approvato nel 1998 essendo stato giudicato dalla Commissione compatibile con il mercato comune in base alla deroga di cui all'articolo 87, lettera 3, paragrafo a).
5. Dopo l'adozione della decisione con cui la Commissione ha approvato la misura N 272/98, le autorità italiane hanno adottato i regolamenti d'attuazione del regime tramite diverse decisioni amministrative, in particolare il decreto n. 285/99⁽³⁾, la *deliberazione* n. 33/4 del 27.7.2000 e la *deliberazione* n. 33/6 del 27.7.2000 coesistente con la n. 33/4. Il Decreto n. 285/99 e la *deliberazione* n. 33/6 non sono stati portati a conoscenza della Commissione.
6. In base a due delle decisioni amministrative citate, la n. 285/99 e la n. 33/6, l'aiuto può essere concesso, eccezionalmente e soltanto per il primo bando, agli investimenti avviati prima della data della domanda di aiuto.
7. In base alle informazioni fornite dalle autorità italiane, risulta che nel 2002 sono stati concessi aiuti a beneficio di almeno 28 progetti di investimento avviati prima della data della domanda di aiuto, per un importo complessivo d'aiuto tra gli 8 e i 16 milioni di EUR.

⁽²⁾ Legge regionale n. 9/98

⁽³⁾ Annullato per vizi il 27.7.2000 con decisione del Governo regionale.

⁽¹⁾ EE C 74 της 10.3.1998, σ. 9.

8. Il 3 febbraio 2004 la Commissione ha adottato la decisione di avviare il procedimento d'indagine formale ⁽⁴⁾ "Applicazione abusiva dell'aiuto N 272/98 — Decisione di avviare il procedimento ai sensi dell'articolo 88, paragrafo 2 del trattato CE".
9. Il 26 aprile 2004 una terza parte ha presentato le proprie osservazioni sulla decisione di avvio del procedimento. Il 30 aprile 2004 e il 30 giugno 2005 le autorità italiane hanno formulato i propri commenti in merito alla stessa decisione.

2. MOTIVI PER LA RETTIFICA E L'ESTENSIONE DEL PROCEDIMENTO

10. Nel valutare l'aiuto, la Commissione ha concentrato la sua analisi sul fatto che due dei regolamenti d'attuazione sopra citati non sono mai stati portati alla sua conoscenza. Inoltre, la *deliberazione* n. 33/6 non è affatto menzionata nella decisione di avvio del procedimento d'indagine formale.
11. È opportuno sottolineare che almeno 28 casi di concessione di aiuti in violazione del principio di necessità sono da attribuirsi alla *deliberazione* n. 33/6 e non alla *deliberazione* n. 33/4, erroneamente menzionata nella decisione del 3.2.2004. La *deliberazione* n. 33/6, "Norma transitoria riferita al 1° bando", indica che eccezionalmente, per il primo invito a presentare domanda, sono ammissibili agli aiuti i costi per i lavori sostenuti dopo il 5 aprile 1998, la data di entrata in vigore della legge regionale n. 9/98 ⁽⁵⁾.
12. Inoltre, la decisione di avviare il procedimento d'indagine formale considera che si configuri un caso di attuazione abusiva di un regime di aiuti approvato, ai sensi dell'articolo 16 del regolamento di procedura ⁽⁶⁾. L'articolo 16 viene generalmente inteso come riferito a situazioni in cui il beneficiario di un aiuto approvato attua gli aiuti in modo contrario alle condizioni della decisione di concessione dell'aiuto individuale o al contratto relativo agli aiuti, e non è inteso come riguardante situazioni in cui uno Stato membro, modificando un regime di aiuti esistente, crea nuovi aiuti illegali (articolo 1, lettere c) e f) del Regolamento di procedura).

3. BREVE SINTESI DELLE RISPOSTE ITALIANE ALL'AVVIO DEL PROCEDIMENTO

13. La parte terza afferma che il principio dell'effetto incentivante sarebbe rispettato perché i lavori sono cominciati dopo aver presentato la prima domanda di aiuti, nonostante il fatto che tale domanda sia stata introdotta sulla base di un altro regime esistente.

⁽⁴⁾ Pubblicata sulla GU C 79/2004.

⁽⁵⁾ Solo la *deliberazione* n. 33/4 è stata trasmessa, il 2.11.2000, ai servizi della Commissione nel contesto della procedura relativa alle opportune misure in seguito all'entrata in vigore degli orientamenti in materia di aiuti di Stato a finalità regionale 1998.

⁽⁶⁾ Regolamento n. 659/1999 del Consiglio recante modalità di applicazione dell'articolo 93 del trattato CE [ora art. 88], GU L 83 del 27.3.1999.

14. Le autorità italiane si richiamano al regolamento d'attuazione (decreto n. 285/99) che considera come costi ammissibili le spese sostenute dopo la data d'entrata in vigore della legge (quindi dopo il 5.4.1998). La misura avrebbe quindi generato una legittima aspettativa nei beneficiari.
15. Nelle loro dichiarazioni, infatti, le autorità italiane sostengono che il sistema di concessione degli aiuti previsto dal decreto n. 285/99 ("a sportello") aveva portato i possibili beneficiari ad avere legittime aspettative quanto all'ammissibilità agli aiuti anche in situazioni in cui i progetti erano già cominciati.
16. Le autorità italiane indicano che l'attuazione concreta del regime, dopo l'entrata in vigore delle *deliberazioni* n. 33/4 e 33/6 del 27.7.2000, ha richiesto per la prima volta il ricorso a una procedura "a bando"; pertanto, il passaggio da una procedura "a sportello" a una procedura "a bando" ha indotto l'amministrazione regionale a includere nel regolamento d'attuazione una clausola che stabiliva che le domande di aiuto presentate prima della pubblicazione del primo bando dovevano essere introdotte di nuovo secondo le forme prescritte. L'amministrazione regionale, in tale contesto, ha accettato domande di aiuti anche per progetti già avviati.
17. Infine, le autorità italiane sottolineano che la *deliberazione* n. 33/4, vagliata dai servizi della Commissione, prevede che "le misure ai sensi dell'articolo 9 debbano essere applicate in osservanza del "de minimis".

4. VALUTAZIONE

18. Gli orientamenti in materia di aiuti di Stato a finalità regionale ⁽⁷⁾ prevedono che la domanda di aiuto sia presentata prima che inizi l'esecuzione dei progetti (punto 4.2).
19. Tale obbligo è inoltre contenuto nella decisione della Commissione del 1998 ⁽⁸⁾ di non sollevare obiezioni nei confronti del regime di aiuti a finalità regionale a favore dell'industria alberghiera italiana — Regione Sardegna (N 272/1998). La decisione della Commissione stabilisce che i beneficiari devono aver presentato la domanda di aiuto prima che inizi l'esecuzione del progetto.
20. Le autorità italiane hanno confermato esplicitamente ⁽⁹⁾ che tale obbligo era soddisfatto, nell'ambito dell'esercizio delle opportune misure che ha fatto seguito all'entrata in vigore degli orientamenti in materia di aiuti di Stato a finalità regionale.

⁽⁷⁾ GU C 74 del 10.3.1998.

⁽⁸⁾ La decisione della Commissione è stata comunicata alle autorità italiane con lettera del 12.11.98, SG(98) D/9547.

⁽⁹⁾ Con lettera in data 25.4.2001 n. 5368 (registrata come A/33473). In quell'occasione, la Commissione ha invitato l'Italia ad accettare le opportune misure conformemente all'articolo 88, paragrafo 1 del trattato e a rendere il regime compatibile con gli orientamenti. Rispondendo a tale esercizio di opportune misure, l'Italia ha presentato solo la *deliberazione* n. 33/4 e non la *deliberazione* n. 33/6. Sulla base delle informazioni presentate dalle autorità italiane, la Commissione ha riconosciuto che l'Italia aveva accolto la proposta di opportune misure e che il regime era compatibile con gli orientamenti in materia di aiuti di Stato a finalità regionale.

21. Tuttavia, con la decisione amministrativa n. 33/6, le autorità italiane hanno autorizzato la concessione di agevolazioni a progetti di investimenti avviati prima della data della domanda di aiuto. Sotto questo profilo, pare che le autorità italiane non abbiano rispettato le condizioni previste nella decisione della Commissione che autorizzava il regime degli aiuti, né i requisiti fissati dagli orientamenti in materia di aiuti a finalità regionale.
22. Di conseguenza, la Commissione considera che l'effetto d'incentivo dell'aiuto possa risultare compromesso per la mancanza di una domanda di aiuto precedente l'avvio effettivo dell'esecuzione del progetto.
23. Tale aiuto, concesso al di fuori di ogni regime di aiuto esistente, e senza la notifica preventiva alla Commissione, dovrebbe essere considerato come aiuto illegale ai sensi dell'articolo 1, lettera e) del regolamento n. 659/99.
24. Inoltre, in mancanza di un effetto d'incentivo, tale aiuto va considerato come aiuto al funzionamento volto solo a sollevare le imprese dai loro normali costi d'esercizio. Conformemente al punto 4.15 degli orientamenti in materia di aiuti di Stato a finalità regionale, questi tipi di aiuti sono di norma vietati. In via eccezionale, però, essi possono essere concessi nelle regioni che beneficiano della deroga di cui all'articolo 87, paragrafo 3, lettera a) — che è attualmente il caso della Sardegna — purché essi siano giustificati in funzione del loro contributo allo sviluppo regionale e della loro natura e purché il loro livello sia proporzionale agli svantaggi che intendono compensare. In questa fase del procedimento, tuttavia, le autorità italiane non hanno dimostrato l'esistenza di tali svantaggi né ne hanno quantificato l'importanza.
25. Per quanto riguarda i commenti ricevuti, la Commissione al presente considera che:
  - (a) Non è possibile trasferire l'effetto di incentivo da un regime all'altro. Poiché i parametri di ogni regime sono diversi, l'effetto di incentivo è legato ad un regime in particolare e quindi la scelta, per le imprese, nell'applicare un regime o un altro non può essere accettata come una valida ragione che dia ai beneficiari il diritto di affermare di aver rispettato il principio dell'effetto incentivante.
  - (b) La Commissione ha approvato le disposizioni dell'articolo 9 della legge regionale n. 9/98, secondo cui possono essere accettate come ammissibili spese già sostenute, ma questo limitatamente alla conformità con la regola del "de minimis". Tuttavia l'Italia, per individuare i costi rientranti nella regola del "de minimis",

ha proceduto suddividendo i progetti, distinguendo così le spese ammissibili sostenute prima della presentazione della domanda di aiuto da quelle sostenute dopo. Nel caso in cui i costi sostenuti prima della domanda di aiuto siano al di sotto della soglia "de minimis", l'Italia sostiene la conformità con la regola del "de minimis". Come già ricordato, il punto 4.2 degli orientamenti in materia di aiuti di Stato a finalità regionale dispone che la domanda di aiuto debba essere presentata prima che inizi l'esecuzione del progetto. Ne deriva che non è possibile considerare come ammissibili le spese sostenute dopo la domanda di aiuto se il progetto, preso nella sua totalità, è cominciato prima.

26. Di conseguenza, in questa fase del procedimento, la Commissione nutre dubbi sul fatto che gli aiuti possano essere considerati compatibili con il mercato comune.

5. CONCLUSIONE

27. Tenuto conto di quanto precede, la Commissione, nell'ambito del procedimento di cui all'articolo 88, paragrafo 2 del trattato CE, invita l'Italia a presentare le proprie osservazioni e a fornire tutte le informazioni utili ai fini della valutazione della misura, entro un mese dalla data di ricezione della presente. In particolare, la Commissione chiede all'Italia di spiegare il motivo per cui la deliberazione n. 33/6 non le sia stata presentata insieme alla deliberazione 33/4. La Commissione invita inoltre le autorità italiane a trasmettere senza indugio copia della presente lettera ai beneficiari potenziali dell'aiuto.
28. La Commissione desidera ricordare all'Italia che l'articolo 88, paragrafo 3 del trattato CE ha effetto sospensivo e che, in forza dell'articolo 14 del regolamento (CE) n. 659/1999 del Consiglio, essa può imporre allo Stato membro interessato di recuperare l'eventuale aiuto illegale dal beneficiario.
29. Con la presente la Commissione comunica all'Italia che informerà gli interessati attraverso la pubblicazione della presente lettera e di una sintesi della stessa nella *Gazzetta ufficiale dell'Unione europea*. Informerà inoltre gli interessati nei paesi EFTA, firmatari dell'accordo SEE, attraverso la pubblicazione di un avviso nel supplemento SEE della *Gazzetta ufficiale dell'Unione europea*, e informerà infine l'Autorità di vigilanza EFTA inviandole copia della presente. Tutti gli interessati anzidetti saranno invitati a presentare osservazioni entro un mese dalla data di detta pubblicazione.»

Προηγούμενη γνωστοποίηση συγκέντρωσης
(Υπόθεση COMP/M.4528 — GSW/MVV/JV)
Υπόθεση υποψήφια για απλοποιημένη διαδικασία
(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2007/C 32/03)

1. Στις 6 Φεβρουαρίου 2007, η Επιτροπή έλαβε γνωστοποίηση μιας προτεινόμενης συγκέντρωσης σύμφωνα με το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 139/2004 του Συμβουλίου ⁽¹⁾ με την οποία οι επιχειρήσεις MVV Energie AG («MVV», Γερμανία), που ελέγχεται από την πόλη του Mannheim, Γερμανία, και η GSW Gemeinnützige Siedlungs- und Wohnungsbaugesellschaft Berlin mbH («GSW», Γερμανία), που ελέγχεται από κοινού από τον όμιλο The Goldman Sachs Group, Inc. («Goldman Sachs», ΗΠΑ) και τον όμιλο Cerberus Group («Cerberus», ΗΠΑ) αποκτούν με την έννοια του άρθρου 3 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού του Συμβουλίου κοινό έλεγχο της επιχείρησης WGB Wärme GmbH & Co. KG («WGB», Γερμανία), εταιρείας που προηγουμένως ελεγχόταν αποκλειστικά από την GSW, με αγορά τίτλων.

2. Οι επιχειρηματικές δραστηριότητες των εν λόγω επιχειρήσεων είναι:

- για την GSW: ενοικίαση και διαχείριση ακινήτων,
- για την Goldman Sachs: επενδυτικές τραπεζικές δραστηριότητες,
- για την Cerberus: επενδύσεις σε πραγματικά και χρηματοπιστωτικά περιουσιακά στοιχεία σε διάφορες βιομηχανίες παγκοσμίως,
- για την MVV: παραγωγή και διανομή ηλεκτρισμού, θέρμανσης, φυσικού αερίου και ύδατος,
- για την City of Mannheim: δημοτικές δραστηριότητες, ενοικίαση και διαχείριση ακινήτων,
- για την WGB: αγορά ενεργειακών συμβάσεων και υπηρεσίες διαχείρισης ακινήτων.

3. Κατά την προκαταρκτική εξέταση, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι η γνωστοποιηθείσα συναλλαγή θα μπορούσε να εμπέσει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 139/2004. Εντούτοις, επιφυλάσσεται να λάβει τελική απόφαση επί του σημείου αυτού. Σύμφωνα με την ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με μια απλοποιημένη διαδικασία αντιμετώπισης ορισμένων συγκεντρώσεων βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 139/2004 του Συμβουλίου ⁽²⁾ σημειώνεται ότι η παρούσα υπόθεση είναι υποψήφια για να αντιμετωπιστεί βάσει της διαδικασίας που προβλέπεται στην ανακοίνωση.

4. Η Επιτροπή καλεί τους ενδιαφερόμενους τρίτους να υποβάλουν οποιοσδήποτε παρατηρήσεις για την προτεινόμενη συγκέντρωση στην Επιτροπή.

Οι παρατηρήσεις πρέπει να φθάσουν στην Επιτροπή το αργότερο εντός δέκα ημερών από την ημερομηνία της παρούσας δημοσίευσης, με την αναφορά COMP/M.4528 — GSW/MVV/JV. Οι παρατηρήσεις μπορούν να σταλούν στην Επιτροπή με φαξ [αριθμός (32-2) 296 43 01 ή 296 72 44] ή ταχυδρομικά στην ακόλουθη διεύθυνση:

Ευρωπαϊκή Επιτροπή
ΓΔ Ανταγωνισμού
Μητρώο Συγχωνεύσεων
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ ΕΕ L 24 της 29.1.2004, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ C 56 της 5.3.2005, σ. 32.